

Sabrin Sonu

– Emre YILDIZ · 10 Haziran 2014

Önce sabretmesini öğretmişlerdi bize,
Sabır ki her belayı yenip getirdi dize.

Doğru yoldan vazgeçip, yanlış yola sapmadık,
Helalinden kazandık, öyle çalıp çırpmadık.

Aza kanaat ettik, çoğu aramadık hiç,
Kör talihi gözünden, zaten vuramadık hiç.

Edebi öğretiler, arsızlığı bilmeyiz,
Açlıktan ölse bile, hırsızlığı bilmeyiz.

Komşusu aç yatarken tok gezenden olmadık,
Hazanı yaşasak da hiçbir zaman solmadık.

Kardeşlik bir ekmeği ikiye bölüşmektir,
Yokluğu rahmet bilip, şükürde buluşmaktır.

An geldi kâinatı, gönül evimiz bildik.
Her düşene yardımı ilk görevimiz bildik...

Aldanmadık dünyanın, yalancı zihnetine,
Sığındık Yaradan'ın, zevalsiz himmetine,

Kimimiz şanslı idi zengin geldi dünyaya,
Gezdi dolaştı her gün, belki de çıktı Ay'a,

Kimimiz şanssız idi, fakir geldi dünyaya,
Belki de hasret kaldı... kuru simite, çaya.

Sarsa da bedenleri nice katmerli keder,
Kıyam-ı gerektirir, alnımızdaki kader,

Mevla hep bizimledir, hayır olunca niyet...
İmtihan dünyasında, sabrın sonu selamet.

Hayat bize yokluğa alış diyorsa eğer,
Yalnızca ahret için, çalış diyorsa eğer,

Lal eyler dilimizi, susmaya alışırız,
Hayat boyu Allah'a, kulluğa çalışırız.

Takdiri ilahidir elbet eęeriz boyun...
Peygamber nasihati, Kur an'a daim uyun!

Birgün ölüm kapıyı, çalacaktır nasılsa,
Dünya malı dünyada, kalacaktır nasılsa,

İşte bu yüzden dürüst yaşamaktır gayemiz,
Sıratı geçmek için, iman tek sermayemiz.

06.04.2014 [E.Y]